

PUAL

111

וַיִּסְפֹּר לְמֶלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נִמְצְאִים בְּעִיר אַנְשִׁים רָשָׁעִים-לֵב
הַמְבַקְשִׁים אֶת-דְּמֵי-מֶלְכֵנוּ (4) וְדָבַר אֶל-הָאֶבֶן הַזֹּאת בְּשֵׁמִי
וַיֵּצְאוּ מִמֶּנָּה מַיִם וַקְדִּשְׁתָּ אֹתִי לְעִיגֵי-בְנֵי-יִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל-הָאֶבֶן וַיִּשְׁפְּכוּ מִמֶּנָּה מַיִם כַּדְּבַר-יְהוָה (5) עָמְדוּ בְנֵי-אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים בְּבֵית-יְהוָה וַיִּהְלְלוּ אֶת-שְׁמוֹ לֵאמֹר גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל
מְאֹד בְּעִיר-אַלְהֵינוּ (6) קִדַּשׁ אֶת-אֶהֱרֹן אֶחֱיָהּ וְאֶת-בָּנָיו וְהָיוּ
כַּהֲנִים לִי הִמָּה וְתָרַעַם אַחֲרֵיהֶם עַד-עוֹלָם, וְשָׁמְרוּ אֶת-עֲבוֹדָתִי
בְּהִיכְלִי (7) כִּבֵּד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ לְמַעַן תִּהְיֶה בְּרַכְתִּי
עָלֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנֹכִי נֹתֵן לָךְ (8) עֲשֵׂה לּוֹ יוֹסֵף שֵׁם גָּדוֹל
בְּאֶרֶץ, וַיְהִי מְכַבֵּד מְאֹד בְּעִיגֵי-חֲכָמֵי-מִצְרָיִם (9) וָזָכְרוּ אֶת-
יוֹם-הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ אֹתוֹ (10) הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד-יְהוָה
וְהָאָרֶץ מְהַלֵּלֶת אֶת-שְׁמוֹ (11) לָמָּה תִּכְבְּדוּ אֶת-לִבְבְּכֶם כַּאֲשֶׁר
כִּבְּדוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶת-לִבְבָם לִפְנֵי (12) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיִּכְבֵּד פְּרָעָה אֶת-לְבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֶל-מֹשֶׁה (13) כֹּה
אָמַר יְהוָה אֶל-הָעִיר יְרוּשָׁלַיִם, הִגַּנִּי מִפּוֹר אֶת-בְּנִיךָ בְּתוֹךְ
הַגּוֹיִם, וְהָיוּ מִפּוֹזְרִים כַּצֹּאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה, וּבִקְשׁוּ וְלֹא
יִמָּצְאוּ, וְשָׂאוּ הַגּוֹיִם אִיָּה הָעָם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה כִּי
יִקְרָאוּ אֵלַי בְּלֵב נִשְׁכָּר וְשִׁמְעָתִי אֶת-קוֹלָם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם אֵלַי
כְּרֹעֶה אֲשֶׁר יִקְבֹּץ אֶת-צֹאֲנוֹ (14) בְּתוֹךְ קְדוֹשֶׁיךָ תִּהְלֵל וְשִׁמְךָ
יִכְבֵּד לְעוֹלָם